

2009. Október

Mihály-időszak első hete

Máté 22: 1-14

Máté 22: 1-14

¹Megszólalt erre Jézus, és ismét példázatokban beszélt hozzájuk: ²"Hasonló a mennyek országa egy királyhoz, aki menyegzőt készített a fiának. ³Elküldte szolgálait, hogy hívják össze a meghívottakat a menyegzőre, de azok nem akartak elmenni. ⁴Ekkor más szolgálát küldött, akikhez így szólt: Mondjátok meg a meghívottaknak: Íme, elkészítettem az ebédet, ökreim és hízott állataim levágva, és minden készen van: Jöjjetek a menyegzőre! ⁵De azok, mit sem törődve ezzel, elmentek: az egyik a földjére, a másik a kereskedésébe. ⁶A többiek pedig megragadták szolgálait, bántalmazták és megölték őket. ⁷Ekkor a király haragra gerjedt, elküldte seregeit, és elpusztította ezeket a gyilkosokat, városukat pedig felégette. ⁸Akkor ezt mondta szolgálainak: A menyegző ugyan kész, de a meghívottak nem voltak rá méltók. ⁹Menjetek tehát a kereszttutakra, és akit csak találtok, hívjátok el a menyegzőre. ¹⁰Kimentek a szolgálak az utakra, összeszedtek mindenkit, akit csak találtak, gonoszokat és jókat egyaránt, és megtelt a lakodalmas ház vendégekkel. ¹¹Amikor a király bement, hogy megtekintse a vendégeket, meglátott ott egy embert, aki nem volt menyegzői ruhába öltözve ¹²így szólt hozzá: Barátom, hogyan jöhettél be ide, hiszen nincs menyegzői ruhád? Az pedig hallgatott. ¹³Akkor a király ezt mondta szolgálainak: kötözzétek meg kezét-lábát, és vessétek ki a külső sötétségre ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás. ¹⁴Mert sokan vannak az elhívottak, de kevesen a választottak."

Mihály-időszak

2009. Október

Máté 22: 1-14

A mai olvasmányban Krisztus királyságként írja le az emberi szívet. Szívünk királyságának uralkodója az Atya. Az Ő hatalma az „amint vetsz, úgy aratsz” törvényében fejeződik ki. Ha fogékonyságot vetünk, szívesen fogad; ha elutasítást vetünk, kénytelen elzavarni bennünket.

A szív királyának van egy fia, a szív Vőlegénye. Apa és Fia együtt hívnak bennünket az Isteni Vőlegény és az Emberiség Lelke Nagy Menyegzőjére. Mindenki hivatalos erre a menyegzőre. Csak az érdeklődés hiánya, az önelégültség és a túlzott elfoglaltság állhatnak az utunkba. Az egyetlen elvárás felénk az, hogy megfelelő léleköltözötten jelenjünk meg. A felajánlás legszebb ünneplőruháját kell magunkra öltönnünk, és alázattal kell társalognunk a szív Királyával. Akik ezt nem képesek megtenni, kivettetnek a külső világ sötétjébe, kezüket és lábukat tetteik következményei kötözik meg.

De remény még úgy is van. Mert a menyegzői ünnep folyamatosan tart; a meghívókat újra és újra kiküldik. És még a külső sötétségben is felnőhetünk ahhoz, hogy rátaláljunk a menyegzőre vivő útra.

Amikor a nap visszahúzódik a föld peremén
a tüze fénylik a sötéten elterülő homokon.
...A szív fától madárra röppen,
madártól távoli csillagra,
csillagról szeretetre; és a szeretet növekszik
..., fordul és munkál,
a gondolat szolgálja, kézben tartott lámpás. [1]

Mindannyian a Menyegzőre vivő úton járunk. Van, aki már járt ott és a visszautat keresi; de mindannyian hivatalosak vagyunk és mindannyian lámpást tartunk a kezünkben: a szeretet fényét, amely segít az utat követni.

[1] Philippe Jaccottet, "Distances", in The Selected Poems of Philippe Jaccottet, translated by Derek Mahon

Cynthia Hindes 2009
Fordította: Nagy Ágoston

www.thechristiancommunity.org
<http://akereszténykozosseg.org>